

Parlementaire geschiedenis	Verlaging beslagvrije voet (art. 475db, 475dc Rv)
Per 1 januari 2021	

Wettekst:¹

G

Na artikel 475d worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 475da

(...)

Artikel 475db

De beslagvrije voet, bedoeld in artikel 475da, wordt in de onderstaande volgorde verminderd met:

- a. de in artikel 475c, eerste lid, onderdelen a tot en met i, genoemde niet onder beslag liggende vorderingen tot periodieke betaling inclusief vakantiebijslag van de echtgenoot van de geëxecuteerde, tot ten hoogste de helft van de beslagvrije voet, bedoeld in artikel 475da;
- b. de in artikel 475c, eerste lid, onderdelen a tot en met i, genoemde niet onder beslag liggende vorderingen tot periodieke betaling inclusief vakantiebijslag van de geëxecuteerde;
- c. de over het voordeel bedoeld in artikel 13bis van de Wet op de loonbelasting 1964 verschuldigde loonbelasting ten gevolge van het voor privédoeleinden aan de geëxecuteerde ter beschikking gestelde vervoermiddel, indien de geëxecuteerde heeft nagelaten om de inhouding bij aanvang van het eerste kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarin het beslag is gelegd te doen eindigen.

Artikel 475dc

In afwijking van de artikelen 475da en 475db bedraagt de beslagvrije voet 95% van het maandelijkse inkomen dat de geëxecuteerde op basis van zijn vorderingen tot periodieke betaling, genoemd in artikel 475c, eerste lid, onderdelen a tot en met i, ontvangt, indien toepassing van de artikelen 475da en 475db leidt tot een beslagvrije voet die hoger is dan 95% van het maandelijkse inkomen.

---

¹ [Stb. 2017, 110](#), gewijzigd in [Stb. 2017, 484](#), [Stb. 2019, 483](#) en [Stb. 2020, 496](#).

Besluit tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding:²

De Wet vereenvoudiging beslagvrije voet, met uitzondering van de tweede volzin van het met in artikel I, onderdeel D, opgenomen nieuwe tweede lid, artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018, de artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, en XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 en het Besluit beslagvrije voet treden in werking met ingang van 1 januari 2021.

NOTA VAN TOELICHTING

Dit besluit regelt dat de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet (Stb. 2017, 110), artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018, artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, en XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 en het Besluit beslagvrije voet op 1 januari 2021 in werking treden. Artikel XIII, onderdelen A en D, van de Verzamelwet SZW 2020 zijn reeds in werking getreden. Artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018 en artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 wijzigen het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zoals dat komt te luiden nadat de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet in werking is getreden. Voor de volgorde van inwerkingtreding is de datum van vaststelling van de regeling bepalend.

Memorie van toelichting³

(...)

3.10 Verlaging van de beslagvrije voet (artikel 475db Rv)

Er zijn factoren die de uitkomst van de berekening zoals hierboven beschreven verlagen. De beslagvrije voet wordt verminderd met het periodieke onbeslagen netto-inkomen van de schuldenaar, het periodieke onbeslagen netto-inkomen van de partner (tot maximaal 50% van de beslagvrije voet), de bestuursrechtelijke premie op grond van de Zorgverzekeringswet en de loonbelasting naar aanleiding van de fiscale bijtelling voor privégebruik van een vervoermiddel (zie ook de artikelsgewijze toelichting bij artikel 475db Rv).*

Met het onbeslagen netto-inkomen van de schuldenaar en het onbeslagen netto-inkomen van de partner van de schuldenaar wordt in het nieuwe systeem op dezelfde manier rekening gehouden als in het oude systeem. In het nieuwe systeem kunnen deze bedragen worden afgeleid uit de gegevens die worden verstrekt uit de polisadministratie. Zoals eerder aangegeven is het uitgangspunt om voor de berekening zo veel mogelijk gebruik te maken van gegevens uit voor de deurwaarder beschikbare registraties, zodat deze niet meer afhankelijk is van de schuldenaar voor informatie. Ook voor de omrekening van belastbaar inkomen naar netto-inkomen is het streven om vanuit het Rijk een applicatie beschikbaar te stellen.

Wat de verlaging in verband met de fiscale bijtelling voor privégebruik van een vervoermiddel betreft wordt opgemerkt dat deze in lijn is met het preadvies van de KBvG. Wanneer een beslagene loonbelasting verschuldigd is vanwege een fiscale bijtelling in verband met het privégebruik van een door deze werkgever beschikbaar gesteld vervoermiddel, zorgt dit voor een lagere afdracht aan de deurwaarder door de derde-beslagene. Van privégebruik is sprake indien een werknemer het ter beschikking gestelde vervoermiddel per kalenderjaar voor meer dan 500 km gebruikt voor privédoeleinden. De werknemer kan aan zijn werkgever aangeven dat hij het ter beschikking gestelde

---

² [Stb. 2020, 499](#)

³ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr. 3.](#)

vervoermiddel niet langer privé inzet. Vanaf 1 januari van het kalenderjaar waarin hij het privégebruik in boven beschreven zin stopzet, eindigt de bijtelling. De regering is zich er van bewust dat dit het lopende jaar kan zijn, zo de beslagene het ter beschikking gestelde vervoermiddel nog geen 500 km voor privédoeleinden heeft ingezet. Dit is voor de deurwaarder zonder duidelijke informatie van de schuldenaar vrijwel niet vaststelbaar. Daarom is er voor gekozen om standaard 1 januari van het op het begin van het beslag volgende kalenderjaar te kiezen als ingangsdatum van de verlaging. Inzet is dat de schuldenaar zo veel mogelijk van zijn inkomen voor de aflossing van zijn schulden benut. In dat kader past ook dat hij het door de werkgever ter beschikking gestelde vervoermiddel louter zakelijk gebruikt, zodat de bijtelling voor privégebruik vervalt. Laat hij dit na dan mag de deurwaarder de beslagvrije voet met de door de bijtelling verschuldigde loonbelasting verlagen. De deurwaarder zal bij de derdebeslagene informatie moeten inwinnen over verschuldigde loonbelasting over de fiscale bijtelling.

* Indien de schuldenaar studiefinanciering of een tegemoetkoming schoolkosten ontvangt merkt de huidige regeling de levensonderhoud component binnen deze voorziening als inkomen aan. Deze levensonderhoud component vertegenwoordigd een inkomen lager dan de huidige beslagvrije voet, waardoor enkel door neveninkomsten een totaal inkomen kan ontstaan op basis waarvan de studerende schuldenaar toch kan aflossen. In de voorgestelde regeling is dit komen te vervallen, nu de 5%-regeling er reeds in voorziet dat de studerende jongere met neveninkomsten over enige afloscapaciteit beschikt.

Artikelsgewijs

(...)

Artikel 475db (Verlaging beslagvrije voet)

Dit artikel heeft betrekking op verlaging van de beslagvrije voet. De beslagvrije voet wordt verlaagd met het onbeslagen netto-inkomen van de partner tot ten hoogste de helft van de beslagvrije voet (onderdeel a), het onbeslagen netto-inkomen van de schuldenaar (onderdeel b), de bestuursrechtelijke premie op grond van de Zorgverzekeringswet (onderdeel c) en de vergoeding voor het privégebruik van een vervoermiddel (onderdeel d). Er is voor gekozen om expliciet voor te schrijven in welke volgorde de verlagingen dienen te worden toegepast om zoveel mogelijk een eenduidige uitvoering te borgen. De volgorde van verlaging (eerst halveren en dan het eigen neveninkomen in mindering brengen of vice versa) heeft met name bij partners invloed op de hoogte van de beslagvrije voet.

Onderdelen a en b

De verlagingen in de onderdelen a en b zijn overgenomen uit de huidige systematiek (artikel 475d, vijfde en zesde lid (oud)). Bij onderdeel a wordt opgemerkt dat in plaats van de term «vakantie-aanspraak», zoals nu gehanteerd in artikel 475d, vijfde lid (oud), «vakantiebijslag» wordt gebruikt. Dit is zuiver een redactionele wijziging.

Onderdeel c

Wat de verlaging met de bestuursrechtelijke premie op grond van de Zorgverzekeringswet betreft, wordt opgemerkt dat deze verlaging op dit moment volgt uit artikel 18f, vijfde lid, Zorgverzekeringswet. Dit artikel bepaalt hoe gehandeld dient te worden in geval er naast beslag op het inkomen ook bronheffing voor de bestuursrechtelijke premie van toepassing is. Bronheffing houdt in dat de premie en de ophoging zonder dat een dwangbevel nodig is, direct worden ingehouden op het loon of de uitkering. Voorgesteld wordt deze bepaling nu op te nemen in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Deze verlaging houdt in dat de beslagvrije voet wordt verminderd met de reeds ingehouden bestuursrechtelijke premie. Op deze wijze wordt voorkomen

dat de schuldenaar bij wie broninhouding plaatsvindt, over meer inkomen beschikt dan andere schuldenaren bij wie geen broninhouding plaatsvindt, doordat bij hem een beslagvrije voet wordt gehanteerd, waaruit hij geen zorgverzekeringspremie meer hoeft te betalen.

Onderdeel d

De beslagvrije voet kan verder nog verlaagd worden met de verschuldigde loonheffing over het voordeel van een auto die door de werkgever ook voor privédoeleinden ter beschikking is gesteld, bedoeld in artikel 13bis Wet op de loonbelasting 1964. Dit voordeel wordt ook (fiscale) bijtelling genoemd. Wanneer een beslagene loonbelasting verschuldigd is over dit voordeel, zorgt dit voor een lagere afdracht aan de deurwaarder door de derde-beslagene. De verschuldigde loonheffing over het voordeel van een auto die door de werkgever ook voor privédoeleinden ter beschikking is gesteld, is gelijk aan het verschil tussen de verschuldigde loonheffing en de loonheffing die verschuldigd zou zijn geweest als geen voordeel voor privégebruik van de auto in aanmerking hoeft te worden genomen. In de praktijk kan een werknemer voor de heffing van loonbelasting dit privégebruik van de auto een keer per kalenderjaar aanpassen. Daarom wordt de beslagvrije voet pas verlaagd met de verschuldigde loonheffing over dit voordeel wanneer de beslagene de voor hem openstaande mogelijkheid per 1 januari van het eerstvolgende kalenderjaar om het privégebruik stop te zetten niet heeft benut. De deurwaarder zal bij de derde-beslagene informatie moeten inwinnen over de verschuldigde loonheffing over de fiscale bijtelling.

Zie met betrekking tot de verlaging van de beslagvrije voet ook paragraaf 3.10 van het algemeen deel van de toelichting. (...)

Nota naar aanleiding van het verslag:⁴

(...)

3.10. Verlaging van de beslagvrije voet (artikel 475db Rv)

De leden van de fractie van de SGP vragen de regering waarom zij het wetsvoorstel niet heeft aangegrepen om de regeling voor verlaging van de beslagvrije voet op grond van het inkomen van de partner aan te passen. Deze leden vragen waarom de verlaging bij voorbaat wordt gemaximeerd tot de helft van het inkomen van de partner. Hoe is deze maximering vanuit het oogpunt van rechtvaardigheid te legitimeren, bijvoorbeeld wanneer de schuldenaar zeer beperkte inkomsten heeft terwijl de partner een hoog inkomen geniet. Ten eerste dient genoemd te worden dat indien er sprake is van een partner met inkomen, de beslagvrije voet tot maximaal de helft van de beslagvrije voet wordt verlaagd, en niet met het inkomen van de partner zoals de leden van de fractie van de SGP veronderstellen. Ten tweede, een schuld is in beginsel persoonlijk. Uitgangspunt is dat iedereen alleen voor zijn eigen schulden verantwoordelijk is en niet voor de schulden van zijn of haar partner. Door het inkomen van de partner niet volledig mee te nemen, maar te maximeren tot 50% van de beslagvrije voet, blijft de beslagene beschikken over een minimumbedrag van waaruit hij zijn basale bijdrage aan het levensonderhoud van de gehuwden tezamen kan leveren. Dit voorkomt dat de partner gedwongen wordt om indirect mee te betalen aan de op naam van de beslagene staande schulden. Mocht de schuld op naam van beide partners staan en daarmee op beide partners te verhalen zijn, is de deurwaarder gerechtigd op beide inkomens beslag te leggen. De deurwaarder heeft dan ook de mogelijkheid om bij beide partners afzonderlijk beslag te leggen voor de desbetreffende vordering.

---

⁴ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr.6.](#)

(...)

Derde nota van wijziging⁵

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

Artikel I, onderdeel G, wordt als volgt gewijzigd:

(...)

b. Na het voorgestelde artikel 475db wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 475dc

In afwijking van de artikelen 475da en 475db bedraagt de beslagvrije voet 95% van het maandelijkse inkomen dat de schuldenaar op basis van zijn vorderingen tot periodieke betaling, genoemd in artikel 475c, eerste lid, onderdelen a tot en met i, ontvangt, indien toepassing van de artikelen 475da en 475db leidt tot een beslagvrije voet die hoger is dan 95% van het maandelijkse inkomen.

Toelichting

Onder a

(...)

Onder b

Mensen moeten aan hun financiële verplichtingen voldoen, maar niet ten koste van alles. Daarvoor dient de beslagvrije voet. Voorkomen dient echter te worden dat iemand door de hoogte van de beslagvrije voet in het geheel niet aflost. Er dient altijd, hoe beperkt soms ook, een prikkel te zijn om aan de financiële verplichtingen te voldoen. In dat kader introduceert het wetsvoorstel ook de zogenaamde 5%-regel, welke bepaalt dat indien iemand een inkomen gelijk aan of lager dan de voor hem geldende bijstandsnorm heeft, hij in ieder geval 5% van zijn netto-inkomen dient in te zetten voor de aflossing van zijn schulden.

Als sprake is van gehuwden als bedoeld in artikel 475ab Rv bepaalt het wetsvoorstel dat het inkomen van de partner voor ten hoogste de helft van de op basis van artikel 475da Rv geldende beslagvrije voet op deze beslagvrije voet in mindering dient te worden gebracht. Dit principe geldt ook binnen de huidige regeling. In een situatie waarbij sprake is van relatief grote inkomensverschillen tussen de beide partners kan dit tot gevolg hebben dat de uiteindelijke beslagvrije voet voor de minst verdienende partner hoger ligt dan zijn daadwerkelijke inkomen.

Een voorbeeld moge dit verduidelijken. A en B zijn aan te merken als gehuwd met kinderen. A heeft een inkomen van € 2.200,- per maand en B een inkomen van € 800,- per maand. De beslagvrije voet voor A en B is gezien hun gezamenlijk inkomen gelijk aan het in artikel 475da, eerste lid, opgenomen vaste bedrag (€ 2.093,48). Indien sprake is van een privéschuld van B kan de schuldeiser zijn vordering enkel op het inkomen van B verhalen. Om te komen tot de specifiek voor B geldende beslagvrije voet, kan het inkomen van A voor maximaal de helft van de gezamenlijke beslagvrije voet (€ 2.093,48) in mindering worden gebracht op deze beslagvrije voet. Dit houdt in dat de schuldeiser te maken krijgt met een beslagvrije voet voor B van € 1.046,74 (€ 2.093,48/2), een beslagvrije voet die hoger ligt dan het inkomen van B. Het inkomen van B biedt met andere woorden in deze situatie

---

⁵ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr.9.](#)

voor zijn privéschuld geen verhaal. Dit staat haaks op het eerder geformuleerde uitgangspunt, dat er voor een ieder hoe beperkt soms ook een prikkel dient te zijn om aan zijn financiële verplichtingen te voldoen.

Door toevoeging van het voorgestelde artikel 475dc wordt geregeld dat indien de toepassing van de artikelen 475da en 475db tot gevolg heeft dat de beslagvrije voet hoger is dan 95% van het beslagen inkomen, in afwijking van deze bepalingen de beslagvrije voet op 95% van het netto-inkomen van de schuldenaar zelf kan worden vastgesteld. Op deze wijze wordt geregeld dat het principe dat een ieder zonder meer 5% van zijn netto-inkomen dient in te zetten voor de aflossing van zijn schulden, in alle gevallen geldt.

(...)

VERZAMELWET SZW 2021

NOTA VAN WIJZIGING⁶

Onderdelen C en D (artikelen 475db, eerste lid, onderdeel c, en 475g, derde lid, onderdeel e)

Het Centraal Administratie Kantoor (CAK) is op basis van artikel 18f van de Zorgverzekeringswet (Zvw) bevoegd om de bestuursrechtelijke premie direct door de werkgever of uitkeringsverstrekker van de schuldenaar te laten inhouden en afdragen. Daardoor kan ook de situatie ontstaan van samenloop tussen deze inhouding en beslag op dit inkomen. De WvBVV kent een specifieke regeling voor deze vorm van samenloop. Deze regeling neemt artikel 18f, derde lid, Zvw als uitgangspunt op basis waarvan de inhouding van de bestuursrechtelijke premie voorgeeft op de afdracht aan de beslagleggende partij. Wil de inning van de bestuursrechtelijke premie binnen deze constellatie niet tot gevolg hebben dat de schuldenaar minder aan de beslagleggende partij hoeft af te dragen, dan dient de beslagvrije voet in deze situatie te worden verlaagd. Hetgeen ook zijn regeling heeft gevonden in artikel 475db, eerste lid, onderdeel c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Nader onderzoek tijdens de implementatie van de WvBVV leert dat op basis van het huidige artikel 18f, vijfde lid, Zvw een praktijk is ontstaan waarin bij derdenbeslag eerst tot aan de beslagvrije voet wordt afgedragen aan de beslagleggende partij en daarna vanuit de beslagvrije voet de bestuursrechtelijke premie aan het CAK wordt voldaan. Het in de WvBVV geïntroduceerde systeem, waarin bij derdenbeslag de beslagvrije voet eerst wordt verlaagd met de aan het CAK af te dragen bestuursrechtelijke premie en daarna tot de beslagvrije voet wordt afgedragen aan de beslagleggende partij, doorkruist deze praktijk.

De ontstane praktijk en het in de WvBVV geïntroduceerde systeem kennen hetzelfde eindresultaat wat betreft de hoogte van de afdracht aan de beslagleggende partij. Bestendiging van de bestaande praktijk geniet daarbij de voorkeur boven de introductie van een nieuw systeem met de nodige ombouw in de administraties van de verschillende potentiële derde beslagene.

Bovenstaande is daarom reden om voor te stellen het in de WvBVV ingebouwde systeem van verlaging van de beslagvrije voet bij samenloop van derdenbeslag met broninhouding van bestuursrechtelijke premie uit de wet te halen, met daarbij de toelichting dat de wetgever met het samenspel van de artikelen 18f, derde en vijfde lid, Zvw in lijn met de ontstane praktijk beoogt dat bij

⁶ [Kamerstukken II 2019-2020, 35494, nr. 6.](#)

samenloop van derdenbeslag en broninhouding van bestuursrechtelijke premie op hetzelfde periodieke inkomen, eerst aan de beslagleggende partij wordt afgedragen tot aan de door hem gecommuniceerde beslagvrije voet, waarna afdracht richting CAK vanuit de beslagvrije voet plaatsvindt.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

W. Koolmees